

gouden woorden, 6 april 2006

Gerrit Komrij

‘Ik ben niet links, ik ben niet rechts, maar ik ben recht door zee’ Rita Verdonk

Recht door zee... Reminiscenties, zilte reminiscenties wellen op aan Piet Hein, Adriaan Michielszoon de Ruyter, Karel Doorman... Al die willen te kaperen varen...

Houd het roer recht.... Daar dreunt het geschut en de vlag gaat in top...

Met Rita recht door zee.

Zeehelden kunnen bij mij een potje breken, maar voor zeeheldin Rita koesterde ik altijd een speciale genegenheid. Hollands bloed heeft nog wel moed! Haar heldendaden waren des te bewonderenswaardiger omdat ze zich allemaal te land afspeelden. Hoe zij jarenlang met nobele zelfopoffering en met de vaderlandse driekleur in top onze bedreigde provinciën wist te zuiveren van ongewenste elementen, intussen de Hollandse manieren en de taal der vaderen bevorderend, ik weet niet of men dit in alle kringen wel voldoende naar waarde wist te schatten.

Eindelijk iemand die een bres wist te slaan in het slappe linkse gelul dat alle sukkels slachtoffers van de omstandigheden zijn en alle cipiers criminelen.

Eindelijk iemand die niet zwichtte voor sentimentaliteit en die het reilen en zeilen van een nationale gemeenschap, met een fiere identiteit en een gedeeld idioom, gewichtiger vond dan vaag mensenrechtengedoe en gedweep met exotische opiumrokers, buikdansers en drekgodenaanbidders.

Iemand in de lijn van Colijn. Van Bartje. Van Piet Hein. Van Ketelbinkie.

Van Pim Fortuyn.

Eregalerij. Heldenpaviljoen.

Ik en velen met mij hielden van Rita. De volksliefde had zich in haar samengebald.

Steeds was de reddende held een man geweest, eindelijk was het een vrouw. Althans, dat beweerde men. Een vrouw van stavast.

Rita deed dit voor ons. Dat voelden we.

Dat wisten we. Dat ze indringers in de vreemdste kleuren en profiteurs met de arglistigste oogmerken de toegang verbood of, als ze zich al binnengewurmd hadden, overboord smeed, gebeurde zonder eigenbelang. Ze werd er niet rijker van. Ze deed het voor de gemene zaak.

Nu stelt Rita zich kandidaat voor het lijsttrekkerschap van de VVD en dus voor alle profijtelijke functies die daaruit voortvloeien. Een bittere

teleurstelling voor haar fans. In het product Rita – de Schrik van de Oceanen, de Bezemsteel des Vaderlands – is nu een element van onzuiverheid geslopen. We zullen nooit meer kunnen volhouden dat ze het alleen uit vaderlandsliefde en plichtsbesef doet.

Voortaan zal het onmogelijk zijn, wanneer zo'n koeterwaals brabbelende onverlaat weer eens de vliegtuigtrap wordt opgeranseld, retour paradijs van herkomst, je aan de indruk te ontrekken dat zij daar persoonlijk genot aan ontleent. Het genot van stemmenwinst.

Voortaan zal het onmogelijk zijn, wanneer zo'n terrorist in zijn eigen verdiende stront omkomt, voor honderd procent te geloven in haar idealisme en nobele motieven.

Er zijn persoonlijke belangen bijgekomen.

Slaat ze die neger of dat moslingrietje soms extra hard om promotie te maken?

Nare gedachte die we nooit hadden willen denken.

Zelfs haar 'recht door zee' heeft nu een bijsmaakje gekregen. 't Zal toch geen schipperen worden?